

Hou moed en heb lief!

Tot op de huid
Christiaan Bakker

Ooit zijn de Britten als bevrijders binnengehaald, toen we gevangen zaten in een Derde Rijk. Nu zitten we gevangen in een tweede golf en is de Britse variant tegenstander in plaats van verlosser.

Nog maar twee weken uit onze EU, en nu al bij elke ontdekte 'Brit' geen gejuich, maar een hermetische afsluiting van basisschool of verzorgingshuis. Een *brittere* pil denk ik, terwijl ik mijn 'paard' over het kartonnen bord beweeg naar c3.

De tegenstanders van vier en zes jaar hebben hun eigen schaakstukken

getekend en geknipt. Na meerdere potjes is mij duidelijk dat de soort van piramide een pion is en het lachend oog met de wenkbrauw omhoog het paard. Te lang geleden enerzijds en te beperkt nog door de tegenstander om te denken aan Siciliaanse openingen of andere.

Het coronaslagveld lijkt ook wel op een schaakpartij. Het speelt met zwart, heeft al een paar partijen gewonnen en opent steeds weer met een nieuwe variant (Brits/Braziliaans/Afrikaans). De gifbeker zal blijkbaar leeg moeten en inmiddels bekruipt

ons af en toe ook het idee: het zal toch niet zo blijven? Dat dit het is? Op die momenten ben ik dankbaar voor het werk dat ik mag doen. Er mag zijn, voor u, en onder de mensen. Ongetwijfeld lijkt het hopeloos wanneer je gedwongen bent de tent te sluiten, ondanks alle fraaie plannen, wintervoorraad, investeringen. De eenzaamheid en wanhoop zijn dan bijna grotere schaakmeesters dan het virus zelf.

Op de poli sluipt in de luchtige gespreksstof of in het consult frequent toch het virus ertussen. Mijmerend terugdenkend aan en hopen op de dagen dat we het weer lekker over het niet lekkere weer kunnen hebben. En dat we weer teruggaan naar één bondscoach in plaats van zeventien miljoen stuurlui-virologen.

Wat ik een ieder toewens, is bezoek (op afstand) van een meneer Van Eind. Vrolijk als altijd komt hij binnen voor de controle op huidkanker. Ruim de zeventig jaar gepasseerd. Als ik 'm ophaal, denk ik een wat sombere blik te herkennen. Maar dat is onterechte mondmaskerneutralisatie. De twinkende ogen spreken als altijd. 'Hou moed en heb lief' dirigeert zijn mondmasker. We controleren zijn huid en ik zie een plek op de rug die nader onderzoek nodig heeft en we zullen verwijderen. Ik deel het hem mee.

„Ach dokter, ik vind het niet zo erg hoor. Het was vandaag toch weer even een uitje”, zegt hij met een glimlach. „Ik moet u dan wel teleurstellen dat de hechtingen vanzelf oplossen en dat

ik u bel voor de uitslag. De noodzakelijke controle over een jaar plan ik alvast.” „Kijk, perspectief! Zet er maar bij 'zonder noodzaak van masker', misschien helpt het!” Ik krijg een knipoog en een zwaai... en weg is Van Eind.

Ik was het blijkbaar ook, want hoor: „Papa, schaak! Je staat schaak!” Ik zie het spel voor me... en ontwaar uit alle geknipte schaakridders: Herdersmat! Oef. Pijnlijk. In vier zetten (per ongeluk) uitgespeeld door een kleuter en een schoolkind. Maar ik heb liever dit verlies elke dag dan eenmaal een viraal schaakmat. Hou moed en heb lief!

▶ Christiaan Bakker is dermatoloog in ziekenhuis Nij Smellinghe